

ת"פ 36203/12/15 - מדינת ישראל, המאשימה נגד שי סמואל

בית משפט השלום בקריית גת
ת"פ 36203-12-15 מדינת ישראל נ' סמואל

בפני כבוד השופטת נועה חקלאי
בעניין: מדינת ישראל - המאשימה

נגד
שי סמואל - הנאשם

מר דין

1. הנאשם הורשע על פי הודאתו בכתב אישום מתוקן המייחס לו עבירה של גניבה בניגוד לסעיף 384 חוק העונשין התשל"ז 1977. על פי עובדות כתב האישום ביום 3.8.15 גנב הנאשם מתוך מגירה נעולה במשרדו של קצין התחבורה בתחנת משטרת אשדוד 5 כרטיסי תדלוק. בהמשך, בין התאריכים 3.8.15-19.8.15 תדלק הנאשם את רכבו ואת רכבה של אימו, בסך הכל 5 תדלוקים, כל תדלוק בסך 197.10 ₪, באמצעות כרטיסי התדלוק שגנב.
2. ביום 5.2.17 הודה הנאשם בכתב האישום המתוקן, הצדדים לא הציגו הסדר עונשי. המאשימה ציינה כי עמדתה העונשית היא למאסר בפועל. הצדדים ביקשו להגיש טיעונים לעונש בכתב.

טיעוני הצדדים לעונש

3. ב"כ המאשימה הגישה את הרשעתו הקודמת של הנאשם, בעבירות אלימות חמורות והדחה בחקירה, עבירות בגין ריצה 6 חודשי מאסר בעבודות שירות. ב"כ המאשימה הצביעה על הערך המוגן שבעבירת הגניבה, על התעוזה הרבה, חוסר הבושה וחוסר המורא, כשהגניבה נעשתה מתוך מגירה נעולה בתחנת משטרה, בעת שהנאשם מרצה מאסר בעבודות שירות בתחנת המשטרה. טענה כי מתחם העונש ההולם נע ממאסר קצר ועד 18 ח' מאסר בפועל. לאור העדר הרשעות קודמות בעבירות רכוש, עתרה המאשימה למאסר שיכול וירוצה בעבודות שירות לצד עונשים נלווים.
4. ב"כ הנאשם ביקש שלא לגזור עונש מאסר בפועל על הנאשם. לדבריו הנאשם הודה בהזדמנות ראשונה ולקח אחריות, הנאשם היה בן 19 בעת ביצוע העבירה, הנאשם ביצע העבירה באופן ספונטני, ללא תכנון מוקדם, נוכח הזדמנות שנקרתה בדרכו, ללא תחכום, לא בהיקף נרחב (פחות מ- 1000 ₪) ולא באופן סדרתי, ב"כ הנאשם טען שהמשטרה התרשלה כשיצרה את הפיתוי עת השאירה את מפתחות המגירה בסמוך למגירה הנעולה, בחדר בו שהו מבצעי עבודות השירות. לדבריו נזק הפגיעה המשנית כתוצאה מהעבירה קל יותר בשים שהקורבן אינו אדם פרטי, אלא המשטרה. הנאשם תומך באביו החולה, נאשם ביקש לסיים את ההליך המשפטי בהקדם האפשרי ולכן נמנע מלדחות הדיון לצורך קבלת תסקיר. הנאשם עובד ב"תנובה", ומאסר, ולו לתקופה קצרה, עלול לפגוע בהמשך העסקתו.

דין

מתחם העונש ההולם

5. כתב האישום מתאר אירוע אחד של גניבה, למרות שנעשו 5 שימושים ב- 5 כרטיסי התדלוק שנגנבו, לפיכך, יקבע מתחם יחיד לארוע.
6. הערך המוגן הנפגע בעבירה של גניבה הוא הגנה על רכוש של אדם
7. מידת הפגיעה בערך המוגן היא ברף הנמוך, בשים לב לכך שמדובר באירוע יחיד ושסכום הגניבה פחות מ- 1000 ₪.
8. באשר לנסיבות הקשורות בביצוע העבירה, הגניבה בוצעה מתוך תחנת המשטרה, שם ריצה הנאשם מאסר בדרך של עבודות שירות, הגניבה נעשתה באופן ספונטני, ללא תחכום, ללא תכנון מוקדם. הנאשם גנב מתוך מגירה נעולה, כשהמפתח למגירה הושאר בסמוך למגירה. הנאשם גנב 5 כרטיסי תדלוק מוגבלים בסכום.
9. בחינת מדיניות הענישה מעלה כי במקרים דומים הוטלו על נאשמים עונשים הנעים ממאסרים מותנים ועד מספר חודשי מאסר:
 - ת"פ (ראשל"צ) 25186-08-13 מדינת ישראל נ' קנטרוביץ (הנאשם הורשע ב- 3 אישומים של גניבת בקבוקי שתיה חריפה מבתי עסק, דנו ל- 5 חודשי מאסר, והופעל מע"ת של 8 חודשים שהופעל בחופף וענישה נלווית).
 - ת"פ (ת"א) 46710-06-15 מדינת ישראל נ' אספה (הורשע בגניבת פלאפון, דנו ל- 7 חודשי מאסר כולל הפעלת ח' מע"ת בחופף וענישה נלווית).
 - ת"פ (ק"ג) 56570-05-14 מדינת ישראל נ' מירונסקי (הנאשם הורשע בגניבת אייפד. 6 ח' מאסר בפועל מתוכם 4.5 חודשים בחופף למאסר שמרצה ו- 1.5 חודשים במצטבר וענישה נלווית)
 - ת"פ (ת"א) 18987-06-15 מדינת ישראל נ' סביטקין (גניבת אופניים שהושבו לבעליהם. דנו ל- 3 חודשי מאסר והופעל מאסר מותנה חב הפעלה של 3 חודשים במצטבר וענישה נלווית).
 - ת"פ (ק"ג) 58483-03-14 מדינת ישראל נ' זריהן (גניבת מוצרים מהשופרסל בשווי 983 ₪. הוטלו מאסרים מותנים וענישה נלווית).
 - ת"פ (ק"ג) 48360-07-14 מדינת ישראל נ' קונסטנטין (גניבת 2 שקי מזון לכלבים בסך 477 ש"ח. מע"ת וענישה נלווית).
 - ת"פ (ק"ג) 18592-07-15 מדינת ישראל נ' וניצאי (גניבת תיק בצוותא חדא ובו מזומן בסך 3600 ₪. הוטלו מע"ת וענישה נלווית).
 - ת"פ (אילת) 35850-01-16 מדינת ישראל נ' זרחי (גנב מספר פריטים מסניף "ניו פארם" - התחייבות ללא הרשעה)
 - ת"פ (אילת) 38965-01-16 מדינת ישראל נ' גסולקר (הנאשם ניצל את העובדה שהמתלונן נכנס לרחוץ בים וגנב מתיקו אשר הושאר על מיטת השיזוף את התכולה. נתפס במקום. מע"ת וענישה נלווית)
 - ת"פ (אילת) 11146-04-16 מדינת ישראל נ' סלאמה (הנאשם גנב מחוץ הים תיק ובו 4 טלפונים סלולרים, 150 ₪ במזומן ובגדים. דנו למע"ת וענישה נלווית).
10. לאחר שבחנתי את כל האמור לעיל אני קובעת כי מתחם העונש ההולם לארוע בנסיבותיו נע ממאסר מותנה ועד 5 חודשי מאסר שיכול וירוצו בעבודות שירות.
11. בעניינו של הנאשם אין הצדקה לחרוג לקולא או לחומרא ממתחם העונש ההולם.
- עונשו של הנאשם בתוך מתחם העונש ההולם
12. בבואי לגזור את עונשו של הנאשם:
 - זקפתי לזכותו של הנאשם את העובדה שבחר לקחת אחריות על מעשיו בהזדמנות ראשונה.
 - לקחתי בחשבון כי לנאשם הרשעה קודמת, עם זאת זקפתי לזכותו, את היותו נעדר הרשעות קודמות בעבירות רכוש.
 - לקחתי בחשבון את השפעת העונש על הנאשם, את דבריו כי יכול וכתוצאה מההרשעה תוגבל יכולת הקידום המקצועי שלו בעתיד.
 - לקחתי בחשבון את גילו הצעיר של הנאשם. הנאשם היה בן 18 שנים ו- 10 חודשים במועד ביצוע העבירה: "בגיר צעיר".
 - לקחתי בחשבון כי חלפו כמעט שנתיים ממועד ביצוע העבירה.
 - לקחתי בחשבון את נסיבותיו האישיות של הנאשם, כפי שעולות מטיעוני בא כוחו. את העובדה שתומך באביו, את החשש כי מאסר יכול ויביא לאובדן מקור הכנסתו.
13. לאחר ששקלתי כל אלה, מצאתי לנכון ולמידתי לגזור את עונשו של הנאשם, בזו הפעם, ברף התחתון של מתחם העונש ההולם.
14. לפיכך, אני דנה את הנאשם לעונשים הבאים:
 - א. מאסר על תנאי בן 3 חודשים למשך 3 שנים שלא יעבור עבירה בה הורשע.
 - ב. קנס בסך 2,000 ₪ או 20 ימי מאסר תמורתו.
 - הקנס ישולם ב- 5 תשלומים שווים ורצופים החל מיום 1.7.17.
 - ג. הנאשם יחתום על התחייבות כספית בסך 3,000 ₪ להימנע מביצוע עבירה בה הורשע והכל תוך שנתיים מהיום. ההתחייבות תחתם במזכירות בית משפט עוד היום. לא יחתום הנאשם כאמור, יאסר למשך 15 יום.

ככל שיש מוצגים יושמדו.

זכות ערעור כחוק.

ניתנה והודעה היום ל' ניסן תשע"ז, 26/04/2017 במעמד הנוכחים.

